

frem med Noget, og vi vide derhos ikke, hvad den daværende Indenrigsminister vil gjøre ved det, som Commissionen fremkommer med. Hvis jeg ikke meget feiler, saa blev det udtalt af den foregaaende Indenrigsminister — ikke af den nærværende, thi han har udtrykkeligt sagt, at dette Punkt vil komme under Overveielse — at det overhoved et slet ikke var sagt, at dette Punkt vilde komme under Overveielse ved en Revision af Stempelansordningen, og hvem veed, om vi til den Tid, naar Commissionens Arbejde er færdigt, maaskee ikke have en Indenrigsminister, som siger det Samme. Jeg maa fastholde, at dersom Thinget overhovedet finder Lovforslaget fornuftigt og billigt i sin Grundtanke, da foreligger der efter mit Begreb ikke Noget, som kan bevæge til ved denne sidste Behandling ikke at stemme for Forslaget. Forslaget har jo desuden endnu et Stadium at gjennemgaae, nemlig Landstinget; dersom det der ikke finder Sympathi for sig, kan det jo endda være tidnok der at stemme derimod.

Bregendahl: Jeg troer, at hvad den ærede Taler sidst anførte, virkelig er et meget daarlige Argument for, at Folkethinget nu skulde stemme for dette Lovforslag; jeg troer, at man ved nærmere Overveielse vil erkjende, at den Betragtningssaaede, at det kan være Folkethinget ligegyldigt, om et Forslag, som det vedtager, er rigtigt eller ikke, idet det staaer i den Formening, at det ialtsald kan rettes i det andet Thing, er uholdbar. Hvad nu selve Sagen angaaer, saa er dens Betydning navnlig finansiel; den ærede Forslagsstiller har sagt, at han holdt sig overbevist om, at Tabet ikke vil overstige 50,000 Rd.; jeg veed ikke, paa hvilke Oplysninger den ærede Rigsdagsmand støtter denne Formening, og jeg tvivler meget paa, at han kan godtgjøre den med saadanne Oplysninger, som kunne bibringe andre Medlemmer den samme Overbeviisning. Det Udgangspunkt, man har, naar man vil undersøge, hvilken Indtægt Statskassen har havt af Stempelpapir til et bestemt Brug, bestaaer deri, at man beregner den Indtægt, som indkommer ved Salget af Stempelpapir af en vis Klasse; ved det foreliggende Forslag er det navnlig første Classes Papir, som væsentlig

afficeret deraf, det er den dyreste Klasse af Stempelpapir og altsaa den, som i ethvert enkelt Tilfælde giver den forholdsvis største Indtægt for Statskassen; men foruden de Tilfælde, i hvilke den ærede Forslagsstiller vil have, at Documenter af 1ste Classes Papir for Fremtiden skulle skrives paa ustemplet Papir, er der mange andre Tilfælde, i hvilke der ogsaa skal bruges 1ste Classes Papir, og naar der derfor sælges Papir af 1ste Klasse kan man ikke vide, til hvilket Brug det er solgt, saa at jeg troer, at enhver Opgivelse om, at en vis Classes Papir er benyttet til det eller det Brug, er temmelig vag og maa snarere betragtes som et temmelig løst Skjøn. Der er desuden en anden Grund, hvorfor jeg maa ansee det rigtigt ikke at vedtage dette Lovforslag. Jeg skal ikke modsigte, at det kan være rigtigt at foretage saadanne Forandringer i Stempelpapirs-Lovgivningen, hvorved Statskassen kan lide et Tab paa 50,000 Rd. ja endogsaa lide en større Afgang i Indtægter, men ved at bedømme, hvilke Nedsættelser der bør foregaae i Stempelpapirsatserne, maa man tage Hensyn til, hvilke Nedsættelser der ere de meest paa trængende; den ærede Forslagsstiller har nu opfattet Forholdet saaledes, at den af ham foreslaaede Fritagelse for Stempelpapir tilfredsstiller den største Trang; jeg vil ikke modsigte ham i, at han kan have gjort en saadan Erfaring, men ved Siden deraf kan man paavise andre Retninger, hvor en Nedsættelse kan være ligesaa begrundet, og hvor en Nedsættelse maaskee vil blive til særdeles stor og større Fordeel just for dem, som den ærede Forslagsstiller har havt til Hensigt at skaffe en Lettelse, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til selve det foreliggende Forslag. Forslaget gjør nemlig en Undtagelse med Hensyn til Transporter, hvad Skjoder angaaer; men under Forhandlingerne af den Sag, som igaar Eftermiddags blev behandlet, nemlig Lovudkastet om Behandlingen af Fallit og andre Boer, navnlig dets § 1, blev der fremhævet de saare mislige Forhold, hvori Bestodere af faste Eiendomme bestinde sig, som længe sidde paa Kjøbecontracter; men hvorfor sidde de paa Kjøbecontracter, hvorfor udsætter en Kjøber af en